

ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก
The Multi-level Causal Factors Affect On Upper Secondary Students'
Academic Dishonesty at The Secondary Level in Eastern Area of Thailand

จตุพันธ์ รุจิรานุกูล, สมโภชน์ อเนกสุข, ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์, ไพรัตน์ วงษ์นาม

Jatupun Rujiranukun, Sompoth Anegasukha, Natkrita Ngammeerith, Pairatana Wongnam

สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี 20131

Educational Research Measurement and Statistics, Faculty of Education, Burapha University,

Chon Buri 20131 Thailand

*Corresponding author E-mail: jatupun@panatp.ac.th

(Received: May 29, 2018 ; Revised : July 7, 2018 ; Accepted : July 10, 2018)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก 2) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก ในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน 3) เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุทุกระดับการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน จำนวน 1,399 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก จำนวน 58 แห่ง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ฉบับ สถิติที่ใช้คือ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพหุระดับ และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ ค่า $\chi^2 = .005$, $df = 1$, $p = .945$, $\chi^2/df = .005$, RMSEA = .000, CFI = 1.000, TLI = 1.000, SRMRW = .000, SRMRB = .002

2. ผลการพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 122.144$, $df = 88$, $p = .009$, $\chi^2/df = 1.388$, RMSEA = .021, CFI = .991, TLI = 988, SRMRW = .033, SRMRB = .057 แบ่งตามระดับการทำนายดังนี้

2.1 ระดับนักเรียน พบว่า การทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก ได้รับอิทธิพลเชิงลบจากการเลี้ยงดูของครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และได้รับอิทธิพลเชิงบวกจาก แรงจูงใจในการกระทำ การทุจริตทางการศึกษา และอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ระดับโรงเรียน พบว่า การทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก ได้รับอิทธิพลเชิงลบจาก การบริหารวิชาเรียน และได้รับอิทธิพลเชิงบวกจากการลดโอกาสในการทุจริต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การทุจริตทางการศึกษา, ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับ

Abstract

The purposes of this research were: 1) analyze the factors of upper secondary students' academic dishonesty at the secondary level schools in eastern area of Thailand, 2) study the multi-level causal factors affecting on upper secondary students' academic dishonesty at the secondary schools in eastern area, and 3) develop the multi-level causal factors in the structural equation model of upper secondary students' academic dishonesty at the secondary school in eastern area of Thailand. The samples consisted of 1,399 administrators, teachers and students in 58 secondary schools in the eastern area of Thailand, gaining from two-stage random sampling. The research instruments were two rating scale questionnaires. The data were analyzed using single level confirmatory factor analysis, multi-level confirmatory factor analysis and multi-level structural equation model. The research results were;

1. Validity of the proposed model on the upper secondary students' academic dishonesty at the secondary schools in the eastern of Thailand fitted with the empirical data when considered with statistics including $\chi^2 = .005$, $df = 1$, $p = .945$, $\chi^2/df = .005$, RMSEA = .000, CFI = 1.000, TLI = 1.000, SRMRW = .000 and SRMRB = .002;

2. The proposed multi-level model fitted with the empirical data considered by the statistics used to investigate the validity of the model including $\chi^2 = 122.144$, $df = 88$, $p = .009$, $\chi^2/df = 1.388$, RMSEA = .021, CFI = .991, TLI = .988, SRMRW = .033 and SRMRB = .057, in which the model could be explained as follows:

2.1 At the student level found that the students' academic dishonesty received a negative influence from parenting in a family, learning achievement, and gender while receiving a positive influence from academic dishonesty motivation and age at a statistically significant level of .05.

2.2 At the school level found that the students' academic dishonesty received a negative influence from course administration and positive influence from reducing opportunities for academic dishonesty at a statistically significant level of .05.

Keywords : Academic Dishonesty, Multilevel Causal Model.

บทนำ

เด็กและเยาวชนถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่ายิ่งของประเทศ เพราะเด็กและเยาวชนในวันนี้จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า การให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชนจึงมีความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางการสังคมในอนาคต ดังนั้นจึงต้องปลูกฝังให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมจริยธรรมในจิตใจ เพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพสร้างสรรค์สังคมที่ดีมีความสุข เป็นสังคมแห่งความดีงาม โดยมีครูและโรงเรียนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้และปลูกฝังความดีตั้งแต่วัยเยาว์ (โครงการโรงเรียนสีขาว, 2558, บทนำ) สอดคล้องกับที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 5) มาตรา 6 ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

ในขณะที่เดียวกันกับที่ในสังคมไทยที่ต้องการคุณภาพของคนไทยที่มีความดี เก่ง และมีความสุข แต่จากข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เสนอต่อสาธารณชนที่ผ่านมาพบว่า มีคดีและกรณีศึกษามากมายที่พบว่ามีกรณีทุจริตในสังคมไทยในหลายๆ ประการ ได้แก่ การทุจริตคอร์รัปชัน การไม่โปร่งใสในการทำงาน การขาดความรับผิดชอบต่อสาธารณะ (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2553) จากรายงานการศึกษาสภาวะการณ์และขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน ประจำปี 2556 - 2557 สภาวะการณ์ด้านการศึกษาในมิติชีวิตกับการเรียนรู้พบว่า เด็กที่มีการทุจริตทางการศึกษา โดยการคัดลอกหรือให้ผู้อื่นทำการบ้านหรือรายงานให้บ่อยครั้งถึงประจำ ในระดับประเทศพบว่าในชั้นประถมศึกษา มีนักเรียนคัดลอกหรือให้ผู้อื่นทำการบ้านหรือรายงานให้บ่อยครั้งถึงประจำ ร้อยละ 10.71 ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 20.19 ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 26.79 ระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 18.68 และระดับอุดมศึกษาร้อยละ 16.74 (สถาบันรามจิตติ, 2558, หน้า 34) ซึ่งจะเห็นว่า การทุจริตทางการศึกษานี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมากที่สุดในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และเมื่อพิจารณาเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกตามภาค พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่คัดลอกหรือให้ผู้อื่นทำการบ้านหรือรายงานให้บ่อยครั้งถึงประจำ ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 30.74 ภาคเหนือ ร้อยละ 27.47 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ร้อยละ 25.56 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ร้อยละ 25.62 ภาคกลาง ร้อยละ 26.22 ภาคตะวันออก ร้อยละ 31.89 และภาคใต้ ร้อยละ 24.93 (สถาบันรามจิตติ, 2558, หน้า 34 - 36) ซึ่งจะเห็นว่า การทุจริตทางการศึกษานี้พบได้มากที่สุดในักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคตะวันออก

สาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนที่พบนั้นมีสาเหตุมาจากทั้งระดับนักเรียน และระดับโรงเรียน โดยในระดับนักเรียนนั้นมีสาเหตุมาจากทั้งตัวนักเรียนเอง เช่น เพศ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Kremmer et al., 2007 ; Yekta et al., 2010 ; Hensley et al., 2013 ; อรุณฯ หงวนไธสง, 2551) สาเหตุมาจากแรงจูงใจในการทุจริตทางการศึกษาจากการที่ได้พบเห็นพฤติกรรมของนักเรียนคนอื่นๆ ที่มีส่วนร่วมในการทุจริตทางการศึกษา จะทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการทุจริตทางการศึกษานั้นเป็นพฤติกรรมที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน (Vessal and Habibzadeh, 2007) สาเหตุมาจากครอบครัว ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง (Madill et al., 2007) ส่วนสาเหตุในระดับโรงเรียนนั้น ได้รับอิทธิพลจากกฎระเบียบของโรงเรียน (McCabe, 2009) หากโรงเรียนมีบทลงโทษเกี่ยวกับการทุจริตทางการศึกษาชัดเจน เห็นความสำคัญของการทุจริตทางการศึกษา ก็จะทำให้ให้นักเรียนตัดสินใจไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการทุจริตทางการศึกษาได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตาม นอกจากกฎระเบียบของโรงเรียนแล้ว ทศนคติและการรับรู้ของครู ก็ยังเป็นสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษา ครูผู้สอนที่มีลงโทษนักเรียนที่ทุจริตตามกฎของโรงเรียนจะพบนักเรียนที่ทุจริตทางการศึกษาน้อยกว่าครูที่ไม่ได้ลงโทษ (Bellipanni, 2012) นอกจากนี้ หลักสูตรที่เรียน และเนื้อหาวิชาที่เรียนก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษา จากการศึกษาของ Schmelkin et al. (2010) พบว่า ถ้านักเรียนเห็นว่างานที่ได้รับมอบหมายเป็นงานที่ยากเกินไปหรือไม่มีความท้าทายที่จะทำงาน นักเรียนอาจตัดสินใจมีส่วนร่วมในการทุจริต รวมถึงการประเมินผลการเรียน ถ้าการประเมินผลนั้นยากเกินไป การประเมินผลใช้เวลานานเกินไป การประเมินผลมีกำหนดเวลาใกล้เคียงกับวิชาอื่นๆ เนื้อหาไม่น่าสนใจ และคิดว่า การประเมินผลไม่มีความยุติธรรม (Singh and Thambusamy, 2016)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นและความสำคัญในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออก ซึ่งสภาพความเป็นจริงของโรงเรียนนั้นมีความสัมพันธ์เป็นระดับชั้นลดหลั่นกันเป็นระดับนักเรียน และระดับโรงเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก รวมทั้งพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างทุกระดับการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรที่อยู่ในแต่ละระดับว่าตัวแปรใดบ้างในระดับนักเรียนและในระดับโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออก เพื่อนำไปใช้หาแนวทางป้องกันและลดการทุจริตทางการศึกษา ให้การศึกษาได้พัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน
3. เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุทุกระดับการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2560 ซึ่งอยู่ในจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และสระแก้ว จำนวน 147 แห่ง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ มีหน่วยการวิเคราะห์ 2 ระดับ คือระดับจุลภาค (Micro - level Unit) ได้แก่ ระดับนักเรียน และระดับมหภาค (Macro - level Unit) ได้แก่ ระดับโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่ม 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มโรงเรียนร้อยละ 40 ตามสัดส่วนทั้งหมดของแต่ละจังหวัด ได้โรงเรียน 58 โรงเรียน ขั้นตอนที่สอง สุ่มผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนแห่งละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 116 คน กลุ่มครูผู้สอน 8 คน รวมทั้งสิ้น 464 คน กลุ่มนักเรียนแห่งละ 15 คน รวมทั้งสิ้น 870 คน รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 1,450 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย

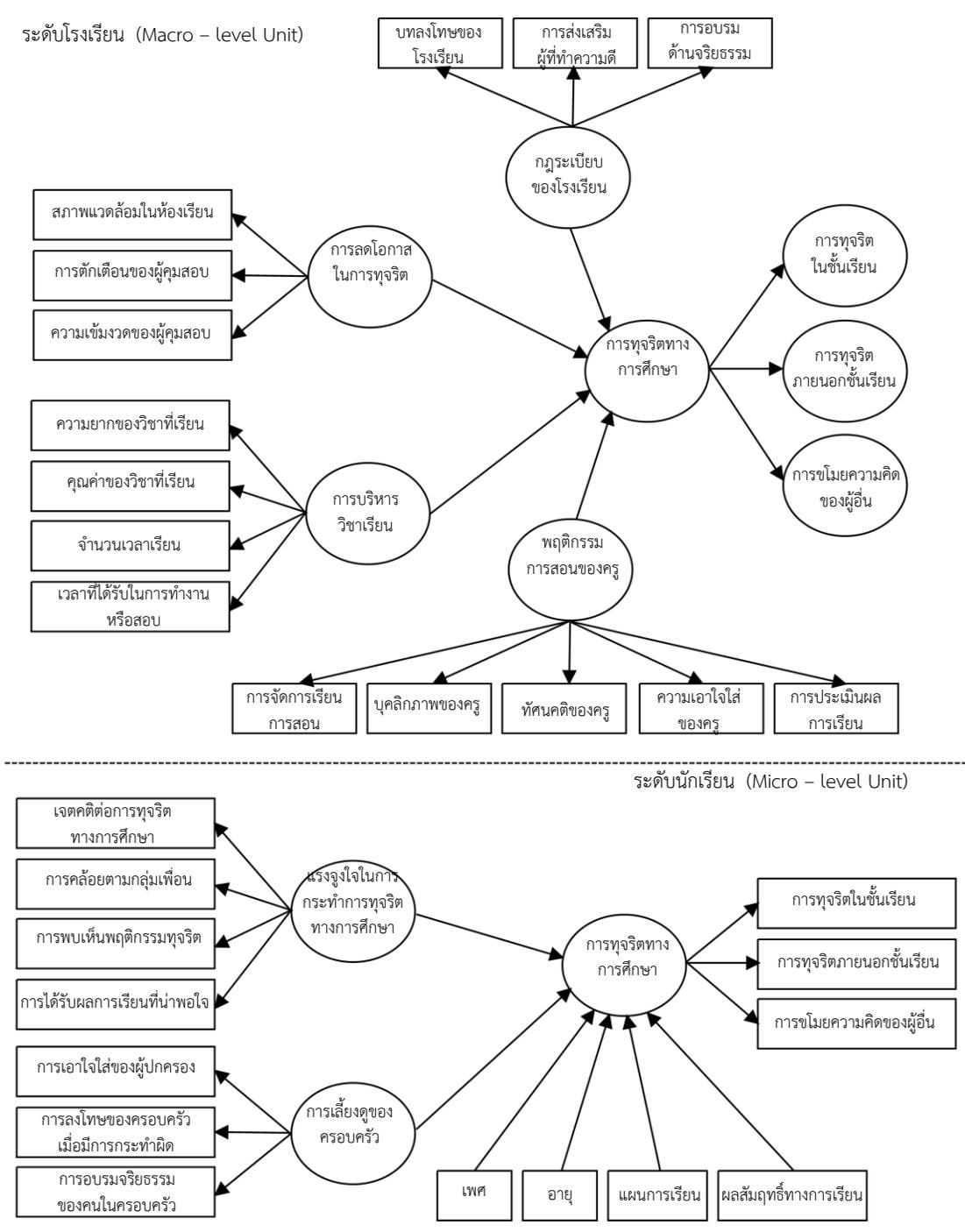
ตัวแปรทำนายระดับนักเรียน ได้แก่ ตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ เพศ อายุ แผนการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการกระทำการทุจริตทางการศึกษา วัดได้จาก ตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ เจตคติต่อการทุจริตทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การพบเห็นพฤติกรรมทุจริต และการได้รับผลการเรียนที่น่าพอใจ ตัวแปรแฝงการเลี้ยงดูของครอบครัว วัดได้จาก ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง การลงโทษของครอบครัวเมื่อมีการกระทำผิด และการอบรมจริยธรรมของคนในครอบครัว

ตัวแปรทำนายระดับโรงเรียน ได้แก่ ตัวแปรแฝงกฎระเบียบของโรงเรียน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ บทลงโทษของโรงเรียนต่อพฤติกรรมทุจริต การส่งเสริมผู้ที่ทำความดี และการอบรมด้านจริยธรรม ตัวแปรแฝงโอกาสที่เอื้อต่อการทุจริตทางการศึกษา วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน การตักเตือนของผู้คุมสอบ และความเข้มงวดของผู้คุมสอบ ตัวแปรแฝงหลักสูตร วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ ความยากของวิชาที่เรียน คุณค่าของวิชาที่เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน และเวลาที่ได้รับในการทำงานหรือสอบ ตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร คือ การจัดการเรียนการสอน บุคลิกภาพของครู ทักษะคติของครู ความเอาใจใส่ของครู และการประเมินผลการเรียน

ตัวแปรตามหรือตัวแปรผล คือ การทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วัดได้จากพฤติกรรมทุจริตทางการศึกษา ได้แก่ การทุจริตในชั้นเรียน การทุจริตภายนอกชั้นเรียน และการขโมยความคิดของผู้อื่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมี 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักเรียน แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ แผนการเรียน และระดับผลการเรียน เป็นแบบตรวจรายการและเติมคำตอบ ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับวิธีการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบคลุมตัวแปรแรงจูงใจในการกระทำการทุจริตทางการศึกษา การเลี้ยงดูของครอบครัว กฎระเบียบของโรงเรียน การลดโอกาสในการทุจริต การบริหารวิชาเรียน และพฤติกรรมการสอนของครู ข้อคำถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนและผู้บริหาร แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของครูผู้สอนและผู้บริหาร มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบคลุมตัวแปรกฎระเบียบของโรงเรียน การลดโอกาสในการทุจริต และพฤติกรรมการสอนของครู เป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ เช่นเดียวกับแบบสอบถามระดับนักเรียน

2. **การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย** ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ อยู่ระหว่าง .203 - .808 และค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alfa coefficient) อยู่ระหว่าง .820 - .943 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นและความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือ โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

3. **วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล** ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6, 7, 17 และ 18 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาต

เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วมาตรวจสอบและคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ ลงรหัสให้คะแนนน้ำหนักแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. **การวิเคราะห์ข้อมูล** แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น กรณีเป็นตัวแปรต่อเนื่อง ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง สำหรับตัวแปรไม่ต่อเนื่อง ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าร้อยละ และความถี่ของตัวแปรแต่ละตัวเพื่อตรวจสอบลักษณะของข้อมูลข้อมูล ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลว่าเป็นโค้งปกติหรือไม่ ตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ความเป็นเอกพันธ์ของการกระจาย และตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมว่าตัวแปรมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ ด้วยการวิเคราะห์ค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity และการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser Meyer Olkin (KMO) และส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัย โดยการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดตัวแปรแฝงโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ของตัวแปรแฝง 7 ตัว คือ ตัวแปรแฝงการทุจริตทางการศึกษา ตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการกระทำการทุจริตทางการศึกษาการทุจริตทางการศึกษา ตัวแปรแฝงการเลี้ยงดูของครอบครัว ตัวแปรแฝงกฎระเบียบของโรงเรียน ตัวแปรแฝงการลดโอกาสในการทุจริต ตัวแปรแฝงการบริหารวิชาเรียน และตัวแปรแฝงพฤติกรรมสอนของครู การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์พหุระดับ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass Correlation; ICC) ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ระดับ เพื่อพิจารณาว่าร้อยละของการแปรผันทั้งหมดในแต่ละระดับชั้น นอกจากมีความแปรผันภายในกลุ่มแล้ว ยังมีความแปรผันระหว่างกลุ่มหรือไม่ และการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อประมาณค่าขนาดอิทธิพลของตัวแปรทำนายระดับนักเรียนและระดับโรงเรียนที่มีต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาค

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามในการวิจัย

1. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพหุระดับ (Multilevel CFA) ของโมเดลการวัดการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดัชนีที่ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดล ได้แก่ค่า $\chi^2 = .005$, $df = 1$, $p = .945$, $\chi^2/df = .005$, RMSEA = .000, CFI = 1.000, TLI = 1.000, SRMR_w = .000, SRMR_b = .002

2. ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง จำแนกตามระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน

2.1 ปัจจัยเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการทำนายเฉพาะของตัวแปรระดับนักเรียน (Micro - level Unit) ที่มีต่อตัวแปรตามการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ผลการวิเคราะห์เบื้องต้น พบว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาค่า $\chi^2 = 101.206$, $df = 66$, $p = .004$, $\chi^2/df = 1.533$, RMSEA = .025, CFI = .990, TLI = .986, SRMR = .032 เป็นไปตามเกณฑ์ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรระดับนักเรียน พบว่า ตัวแปรทำนายที่มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจในการกระทำการทุจริตทางการศึกษา และการเลี้ยงดูของครอบครัว โดยที่ การเลี้ยงดูของครอบครัว มีอิทธิพลสูงสุด (-.935) รองลงมาคือ แรงจูงใจในการกระทำการทุจริตทางการศึกษา (.130) อายุ (.122) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (-.112) และเพศ (-.090) ส่วนแผนการเรียน (.045) ไม่มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านอำนาจการพยากรณ์ ตัวแปรทุกตัวร่วมกันทำนายการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงได้ ร้อยละ 90.40

2.2 ปัจจัยเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการทำนายเฉพาะของตัวแปรระดับโรงเรียน

(Macro - level Unit) ที่มีต่อตัวแปรตามการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง พบว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาค่า $\chi^2 = 174.695$, $df = 126$, $p = .003$, $\chi^2/df = 1.386$, RMSEA = .021, CFI = .981, TLI = 976, SRMR = .001 เป็นไปตามเกณฑ์ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรระดับโรงเรียน พบว่า ตัวแปรทำนายทุกตัวแปรมีอิทธิพลต่อ การทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ การบริหารวิชาเรียน มีอิทธิพลสูงสุด (-.746) รองลงมาคือ การลดโอกาสในการทุจริต (.241) พฤติกรรมการสอนของครู (-.241) และกฎระเบียบของโรงเรียน (-.229) ด้านอำนาจการพยากรณ์ ตัวแปรทุกตัวร่วมกันทำนายการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงได้ ร้อยละ 98.20

ผลการพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง

ผลการตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุพหุระดับของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน พบว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงของรูปแบบ ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 122.144$, $df = 88$, $p = .009$, $\chi^2/df = 1.388$, RMSEA = .021, CFI = .991, TLI = 988, SRMR_w = .033, SRMR_b = .057 เป็นไปตามเกณฑ์

ผลการประมาณค่าขนาดอิทธิพลของตัวแปรภายในโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ผลปรากฏ ดังนี้

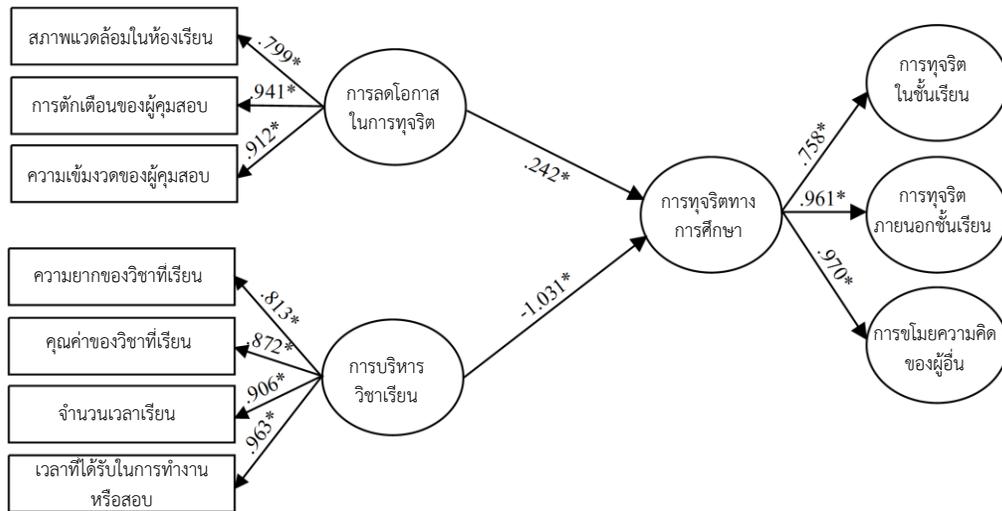
1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพหุระดับในระดับนักเรียนหรือภายในกลุ่ม (Within group) พบว่า การเลี้ยงดูของครอบครัว มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง สูงสุด (-.929) รองลงมาคือ แรงจูงใจในการกระทำการทุจริตทางการศึกษา (.136) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (-.118) อายุ (.100) และเพศ (-.083) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแผนการเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ด้านอำนาจการพยากรณ์ ตัวแปรทุกตัวร่วมกันทำนายการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงได้ ร้อยละ 88.60

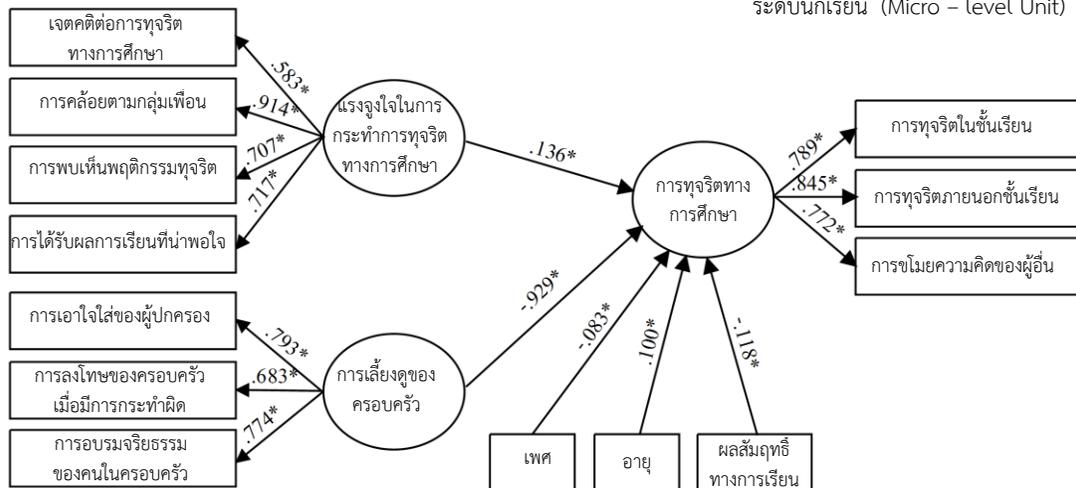
2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทุกระดับในระดับโรงเรียนหรือระหว่างกลุ่ม (Between group) พบว่า การบริหารวิชาเรียน มีอิทธิพลสูงสุด (-1.031) ต่อการทุจริตทางการศึกษารองลงมาคือการลดโอกาสในการทุจริต (.242) มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกฎระเบียบของโรงเรียนและพฤติกรรมการสอนของครู ไม่มี

อิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านอำนาจการพยากรณ์ ตัวแปรทุกตัวร่วมกันทำนายการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ร้อยละ 84.50

ระดับโรงเรียน (Macro – level Unit)

ระดับนักเรียน (Micro – level Unit)

$\chi^2 = 122.144$, $df = 88$, $p = .009$, $\chi^2/df = 1.388$, $RMSEA = .021$, $CFI = .991$, $TLI = 988$, $SRMR_w = .033$, $SRMR_b = .057$, $*p < .05$

ภาพที่ 2 โมเดลเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้

อภิปรายผล

ผลการตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดลพระดัตการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน พบว่า การทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงมีความแปรผันตามการรับรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคลและตามการรับรู้ของครูและผู้บริหารในแต่ละโรงเรียน และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

1. ตัวแปรทำนายระดับนักเรียน เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของตัวแปรทำนายระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง พบว่า การเลี้ยงดูของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง สูงสุด (-.929) รองลงมาคือ แรงจูงใจในการกระทำการทุจริตทางการศึกษา (.136) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (-.118) อายุ (.100) และเพศ (-.083) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแผนการเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ด้านอำนาจการพยากรณ์ ตัวแปรทุกตัวร่วมกันทำนายการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงได้ร้อยละ 88.50

ทั้งนี้ผู้วิจัยขออภิปรายในแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงในระดับนักเรียน รายละเอียดดังนี้

1.1 ปัจจัยเพศ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ระดับนักเรียนระดับเดียว แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษามากกว่าเพศหญิง อายุที่มีมากมีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษา และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการทุจริตทางการศึกษามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hensley และคณะ (2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของ เพศ ลักษณะวิชาที่เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กับการทุจริตทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ประกอบด้วย การทุจริตในการสอบ การขโมยความคิด และการหาข้อแก้ตัวของนักศึกษานในสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน (แบ่งเป็น 4 ระดับตามควอไทล์)

มีพฤติกรรมทุจริตโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการทุจริตในการสอบไม่แตกต่างกัน ด้านการขโมยความคิดเพศชายมีพฤติกรรมการขโมยความคิดมากกว่าเพศหญิง นักศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการวางแผนพฤติกรรมกรขโมยความคิดมากกว่า นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ด้านการหาข้อแก้ตัว เพศชายมีพฤติกรรมการหาข้อแก้ตัวมากกว่าเพศหญิง นักศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการวางแผนพฤติกรรมกรหาข้อแก้ตัวมากกว่านักศึกษาศาสตร์ และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการหาข้อแก้ตัวแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านอายุ นักเรียนที่มีอายุมากมีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษามากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ที่มากขึ้น พบเหตุพฤติกรรมทุจริต และแนวทางการป้องกันการจับได้ และอาจรวมถึงการที่นักเรียนอายุมากส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งกำลังจะเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถูกนำมาพิจารณาในการศึกษาต่อด้วย จึงส่งผลให้นักเรียนทำการทุจริตทางการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลการเรียนที่ดี

1.2 ปัจจัยแผนการเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ระดับนักเรียนระดับเดียว อธิบายได้ว่าตัวแปรทำนายแผนการเรียน มีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะทำนายการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้รับอิทธิพลอื่นๆ ในระดับเดียวกัน หรือจากระดับที่สูงกว่าร่วมด้วย และอาจเนื่องมาจากการศึกษาในยุคปัจจุบัน แตกต่างจากยุคที่ผ่านมา โดยได้มีการเห็นความสำคัญของการเรียนในสายสังคมศาสตร์ ไม่ได้มีการตีกรอบจากสังคมว่านักเรียนจะต้องเรียนสายวิทยาศาสตร์ แผนการเรียนในโรงเรียนปัจจุบันทุกแผนการเรียนจึงมีความสำคัญไม่ด้อยไปกว่ากัน จึงไม่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ รวมถึงด้านการทุจริตทางการศึกษาด้วย

1.3 ปัจจัยการเลี้ยงดูของครอบครัว มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง สูงที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นอิทธิพลทางลบ แสดงว่าเมื่อการเลี้ยงดูของครอบครัวดีหรืออยู่ในระดับมาก จะมีอิทธิพลให้การทุจริตทางการศึกษาน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ระดับนักเรียนระดับเดียว แสดงว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรม

ต่างๆ ในตัวนักเรียน และเป็นหน่วยที่ทำหน้าที่อบรมนักเรียน ได้อย่างใกล้ชิด ครอบครัวยุคใหม่ที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ช้กถามเกี่ยวกับการเรียน สนับสนุนส่งเสริมทางการเรียน มีการว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนเมื่อกระทำผิดอย่างเหมาะสม ปลูกฝังให้นักเรียนทำความดี มีอิทธิพลให้เกิดการทุจริตทางการศึกษาน้อยลง สอดคล้องกับ Cochran (2015) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินชีวิต ข้อจำกัด และแรงจูงใจ โดยการดำเนินชีวิต ด้านครอบครัว วัดได้จากการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง

1.4 ปัจจัยแรงจูงใจในการกระทำทุจริตทางการศึกษา มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ระดับนักเรียนระดับเดียว นั่นคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการกระทำทุจริตสูง มีเจตคติต่อพฤติกรรมทุจริตที่มองว่าพฤติกรรมการทุจริตเป็นหลายคนทำงานเป็นปกติเป็นพฤติกรรมที่ยอมรับได้ นักเรียนพบเห็นเพื่อนทำการทุจริตแต่ก็ไม่ถูกลงโทษ การทุจริตในบางครั้ง เช่นในการสอบ อาจทำเพื่อเอาตัวรอดหรือคะแนนที่ดี ล้วนมีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Geddes (2011) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถระดับสูงของนักเรียนและพฤติกรรมทุจริตทางการศึกษา พบว่าแรงจูงใจในการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ประกอบด้วย ผลการเรียน ความกดดันเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ย ความกดดันจากเพื่อน และภาระงานหนัก สอดคล้องกับ Singh และ Thambusamy (2016) ได้ศึกษาสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาซึ่งมีสาเหตุจากพฤติกรรมของเพื่อน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการประเมินผล ความเชื่อส่วนบุคคล และสาเหตุอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โดยด้านพฤติกรรมของเพื่อนนั้น ได้แก่ความต้องการช่วยเหลือเพื่อน คิดว่าหากตนช่วยเหลือเพื่อน เพื่อนก็จะช่วยเหลือตนเช่นกัน และการเห็นพฤติกรรมการทุจริตของผู้อื่นทำให้คิดว่าเป็นเรื่องทั่วไปที่ทำได้

2. ตัวแปรทำนายระดับโรงเรียน เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของตัวแปรทำนายระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า การบริหารวิชาเรียน มีอิทธิพลสูงสุด (-1.031) รองลงมาคือการลดโอกาสในการทุจริต (.242) มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกฎระเบียบของโรงเรียนและพฤติกรรมการสอนของครู ไม่มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านอำนาจการพยากรณ์ ตัวแปรทุกตัวร่วมกันทำนายการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน

มัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ร้อยละ 86.30

2.1 ปัจจัยการบริหารวิชาเรียน มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ สูงที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ระดับโรงเรียนระดับเดียว แสดงว่าการบริหารวิชาเรียนในโรงเรียนที่นักเรียนคิดว่าลักษณะวิชาที่เรียนนั้นมีเนื้อหายากเกินไปจนทำไม่ได้ นักเรียนไม่เห็นคุณค่าของวิชาที่เรียน จำนวนเวลาที่เรียนในแต่ละวันมีมากเกินไป ไม่มีเวลาทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย โรงเรียนมีกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนมากเกินไป ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมทุจริตทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Schmelkin และคณะ (2010) พบว่า ถ้านักเรียนเห็นว่างานที่ได้รับมอบหมายเป็นงานที่ยากเกินไปหรือไม่มีเวลาว่างที่จะทำงาน นักเรียนอาจตัดสินใจมีส่วนร่วมในการทุจริต เพราะคิดว่างานที่ได้รับนั้นไม่มีค่าหรือไม่เป็นธรรม สอดคล้องกับ Cochran (2015) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินชีวิต ข้อจำกัด และแรงจูงใจ โดยการดำเนินชีวิต ด้านโรงเรียน วัดจากความคิดเห็นที่มีต่อโรงเรียน ผลการเรียนเฉลี่ย และจำนวนชั่วโมงเรียน แรงจูงใจประกอบด้วย จำนวนนักเรียนในโรงเรียน หน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียน ระดับชั้นเรียน และแรงกดดันจากเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thambusamy (2016) ได้ศึกษาสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษา ซึ่งมีสาเหตุ จากด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการประเมินผล ได้แก่การประเมินผลนั้นยากเกินไป การประเมินผลใช้เวลานานเกินไป การประเมินผลมีกำหนดเวลาใกล้เคียงกับวิชาอื่นๆ เนื้อหาไม่น่าสนใจ และคิดว่าการประเมินผลไม่มีความยุติธรรม

2.2 ปัจจัยการลดโอกาสในการทุจริต มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ระดับโรงเรียนระดับเดียว แสดงว่า การลดโอกาสในการทุจริต โดยการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสม ไม่เอื้อต่อโอกาสในการทุจริต การตักเตือนของผู้คุมสอบขณะนักเรียนทำการสอบ และความเข้มงวดของผู้คุมสอบนั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลทำให้นักเรียนไม่ทำการทุจริต สอดคล้องกับงานวิจัยของ Parameswaran (2007) ได้ศึกษาพฤติกรรมทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนและการตอบสนองต่อพฤติกรรมของครูผู้สอน พบว่า พฤติกรรมของครูอาจารย์ที่ป้องกันการทุจริต หรือละเลยการทุจริต นั้นส่งผลให้เกิดการทุจริต

2.3 ปัจจัยภาวะเปรียบของโรงเรียน และพฤติกรรม การสอนของครูไม่มีอิทธิพลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งขัดแย้งกับการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ ของการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง ระดับโรงเรียนระดับเดียว ทั้งนี้อาจได้รับอิทธิพลอื่นๆ ในระดับเดียวกันหรือระดับต่างกันคือ ระดับนักเรียน โดยที่ในแต่ละโรงเรียนถึงแม้จะมีบริบทต่างกัน แต่กฎระเบียบของโรงเรียนที่ต้องมีการบังคับใช้กันทุกโรงเรียน และ พฤติกรรมของครูผู้สอนที่มีจรรยาบรรณของครูเป็นสิ่งที่กำหนดไว้ แต่ไม่มีผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน อาจเนื่องมาจาก ตัวนักเรียนที่มีการตัดสินใจกระทำทุจริตนั้นไม่ได้คำนึงถึง กฎระเบียบของโรงเรียนหรือครูผู้สอน เพราะอาจเห็นว่าผลกระทบ ที่ได้รับจากการตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำทุจริตนั้นไม่ได้ แตกต่างจากผลการลงโทษจากโรงเรียนหรือครูผู้สอน เช่น นักเรียน ทำข้อสอบไม่ได้ จึงตัดสินใจทุจริตการสอบ เพราะเห็นว่าถ้าไม่ทำ การทุจริตก็จะสอบตก แต่หากถูกจับได้ก็จะถูกลงโทษให้ตกเช่นกัน แต่ถ้าทำการทุจริตแล้วหากไม่ถูกจับได้ก็จะทำให้ได้ผลสอบที่ต้องการ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทุจริตจากการศึกษาจึงไม่ได้แย่ไปกว่าการตัดสินใจ ไม่ทำการทุจริต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริตทางการศึกษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มาจากทั้งตัวนักเรียนและ จากโรงเรียน ซึ่งปัจจัยระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ การเลี้ยงดูของครอบครัว ดังนั้น การที่จะแก้ปัญหาการทุจริต ทางการศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากโรงเรียนและครอบครัว เป็นสำคัญ ที่จะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัวควรเอาใจใส่ และตระหนักถึงปัญหาการทุจริต ทางการศึกษานี้

2. การบริหารวิชาเรียนในการเรียนการสอนของแต่ละ โรงเรียนมีอิทธิพลมากที่สุดในระดับโรงเรียนต่อการทุจริตทาง การศึกษาของนักเรียน ดังนั้น การจัดการหลักสูตร ลักษณะวิชา เนื้อหาวิชา ควรมีความยากเหมาะสม ไม่ยากเกินไปจนนักเรียน ทำไม่ได้ ปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของวิชาที่เรียน มีจำนวน เวลาเรียนต่อวันที่เหมาะสม ให้เวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียนใน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อลดการทุจริตทางการศึกษา

3. โรงเรียนควรมีบทลงโทษต่อการทุจริตทางการศึกษา อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร และนำไปใช้อย่างจริงจัง ครูผู้สอนควร ตระหนักถึงปัญหาการลอกการบ้าน การลอกข้อสอบ และมีการ ป้องกันการทุจริตทางการศึกษาอย่างจริงจัง บุคลากร ครู ผู้สอน เป็นแบบอย่างที่ดีและสิ่งสำคัญคือต้องไม่ละเว้นเมื่อพบการกระทำ ทุจริต

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทุจริต ทางการศึกษาของนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะผลการพัฒนา โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทุกระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อ การทุจริตทางการศึกษา ควรนำผลที่ได้ไปศึกษาต่อในเชิงคุณภาพ

2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมที่คาดว่าจะส่งผล ต่อการทุจริตทางการศึกษาของนักเรียน ศึกษาอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมถึงปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรในระดับที่ต่างกัน

3. การทุจริตทางการศึกษาไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะระดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรนำโมเดลตามกรอบแนวคิด ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาโดยดำเนินการ กับกลุ่มประชากรในระดับอื่น เช่น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น หรือนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

- โครงการโรงเรียนสีขาว. (2558). **หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วันที่สืบค้นข้อมูล 19 กรกฎาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://growinggood.org/wp-content/uploads/2015/01/m4คู่มือ10.04.14mint1.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ. (2553). **การทุจริตในรัฐวิสาหกิจ ปัญหาและแนวทาง แก้ไข**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามทุจริตแห่งชาติ.
- สถาบันรามจิตติ. (2558). **รายงานการศึกษาสภาวการณ์และ ขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน ประจำปี 2556-2557**. กรุงเทพฯ: สถาบันรามจิตติ.
- อรนุช หงวนไธสง. (2550). **การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของ การทุจริตในการสอบของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Bellipanni, M. B. (2012). **The Relationship between Teacher Classroom Practices and 21st Century Students' Academic Dishonesty at the Secondary Level**. Mississippi: The University of Southern Mississippi.

- Cochran, J. K. (2015). The Effects of Life Domains, Constraints, and Motivations on Academic Dishonesty: A Partial Test and Extension of Agnew's General Theory. **International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology**, 1-21.
- Geddes, K. A. (2011). Academic dishonesty among gifted and high-achieving students. **Gifted Child Today**, 34(2), 50-56.
- Hensley, L. C., Kirkpatrick, K. M., & Burgoon, J. M. (2013). relation of gender, course enrollment, and grades to distinct forms of academic dishonesty. **Teaching in Higher Education**, 18(8): 895-907.
- Kremmer, M. L., Brimble, M., & Stevenson-Clarke, P. (2007). Investigating the probability of student cheating: The relevance of student characteristics, assessment items, perceptions of prevalence and history of engagement. **International Journal of Educational Integrity**, 3(2), 3-17.
- Madill, R. A., Gaia, A. C., & Qualls, R. C. (2007). **The role of corporal punishment and family dynamics in college students' academic integrity**. Poster presented at the Annual Conference of the Southeastern Psychological Association, New Orleans, LA.
- McCabe, D. L. (2009). Academic dishonesty in nursing schools: An empirical investigation. **Journal of Nursing Education**, 48, 614-623.
- Parameswaran, A. (2007). Student dishonesty and faculty responsibility. **Teaching in Higher Education**, 12(2), 263 – 274.
- Schmelkin, L., Gilbert, K., & Silva, R. (2010). Multidimensional scaling of high school students' perceptions of academic dishonesty. **The high school journal**, 93, 156-165.
- Singh P., & Thambusamy R. (2016). "To Cheat or Not To Cheat, That is the Question": Undergraduates' Moral Reasoning and Academic Dishonesty. **7th International Conference on University Learning and Teaching (InCULT 2014)** Proceedings. Singapore: Springer Singapore.
- Vessal, K. & Habibzadeh, F. (2007). Rules of the game of scientific writing: Fair play and plagiarism. **Lancet**, 369(1), 641.
- Yekta, A. S., Lupton, R. A., & Maboudi, A. A. K. (2010). Attitudes, perceptions, and tendencies of the Iranian students in medical fields towards cheating and academic dishonesty. **Journal of Paramedical Sciences**, 1(4), 26-34.